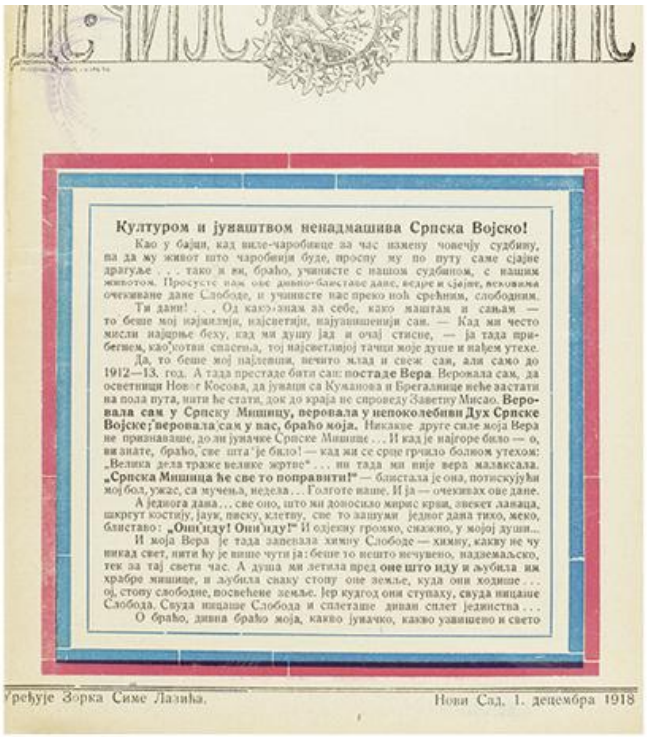

Културом и јуначтвом ненадмашива Српска Војско!

Као у бајци, кад виле-чаробнице за час измену човечију судбину, па да му живот што чаробнији буде, проспу му по путу саме сјајне драгуље . . . тако и ви, браћо, учинисте с нашом судбином, с нашим животом. Просуте нам ове дивно-блиставе дане, ведре и сјајне, вековима очекиване дане Слободе, и учинисте нас преко ноћ срећним, слободним.

Ти дани! . . . Од како знам за себе, како маштам и сањам — то беше мој најмилији, најсветији, најузвишенији сан. — Кад ми често мисли најцрње беху, кад ми душу јад и очај стисне, — ја тада прибегнем, као топлој спасоносној, тој најсветлијој тачки моје душе и најем утехе.

Да, то беше мој најлепши, нечисто млад и свеж сан, али само до 1912—13. год. А тада престаде бити сан: постаде Вера. Веровала сам, да осветници Новог Косова, да јунаци са Куманова и Брегалнице неће застати на пола пута, нити ће стати, док до краја не спроведу Заветну Мисао. Веровала сам у Српску Мишицу, веровала у непоколебиви Дух Српске Војске; веровала сам у вас, браћо моја. Никакве друге силе моја Вера не признаваше, до ли јуначке Српске Мишице . . . И кад је најгоре било — о, ви знате, браћо, све шта је било! — кад ми се срце грчило болном утехом: „Велика дела траже велике жртве" . . . ни тада ми није вера малаксала. „Српска Мишица ће све то поправити!" — блистала је она, потискујући мој бол, ужас, са мучења, недела . . . Голготе наше. И ја — очекивах ове дане.

А једнога дана . . . све оно, што ми доносило мирис крви, зној коња, шкрипут костију, јаук, писку, клетву, све то заћутаће једног дана тихо, меко, блиставо: „Они иду! Они иду!" И одјекну громко, снажно, у мојој души...

И моја Вера је тада завенала химну Слободе — химну, какву не чу никад свет, нити ће ју више чути ја: беше то нешто нечувено, надземаљско, тек за тај свети час. А душа ми летила пред оне што иду и љубила им храбре мишице, и љубила сваку стопу оне земље, куда они ходише . . . ој, стопу слободне, посвећене земље. Јер кудгод они ступаху, свуда ницаше Слобода. Свуда ницаше Слобода и сплеташе диван сплет јединства . . .

О браћо, дивна браћо моја, какво јуначко, какво узвишено и свето

Уређује Зорка Симе Лазића. Нови Сад, 1. децембра 1918

*Дечије новине*, насловна страна, децембар 1918.

**?????? ??????**, ?????????-??????? ???? ???? ??

??????? ??????? ?? 1. IX 1918. ?? 1. VI 1930. ? ????? ????. ???????? ? ???????? ???? ?? ????? ?. ?????. ??????? ?? ???????? ???? ???? ?????? ????????????? ?????????. ?? ??????????? ?????????? ? ????????? ??????? ??? ?? ??? ???????? ???????? ??????. ?????????????? ???????????, ????????? ?? ???????? ?????????? ????????? ??? ? ?????????? ????????????? ?? ????. ?? ????? 6 ?? 10 1918/19. ?????????? ?? ??????? ???? ???? ??????. ?????????? ?? ????????????, ?????????, ????????? ???????, ?????? ??????????? ? ????????????? ????????. ?????????? ?? ????? ?????????? ? ?????? ?? ??????? ??????? ?? ???? ? ?? ??????? ????? ???????, ??????????, ??????? ? ?????? ?? ?????, ?????????? ? ??????? ? ????????-?????? ??????. ????????? ?? ????: ?????? ??????, ???????? ???????, ????? ????????, ??? ????????, ?????? ????????, ????? ?????????, ????? ??????????, ?????? ?. ??????? (???? ?????), ????? ?????, ??????? ???????, ???? ??????.

??????????: ?. ?????, „?????? ?????? ? ???????? ? ????? ????? ???????? ????", *????*, 1982, 26; ?. ?????????? ?????????, „????? ? ?????-?????", *????*, 1994, 5; ?. ???????, *?? ????? ?????? ?????????? ?????: ????? ?????, ??????? ??????? ? ?????????? „?????? ??????" (1918–1919)*, ???????.

????? ??????????

*????? ?? ???????? ? 2. ????? III ???? ?????? ????????????? (2021)

???????? #3
???????? 19 januar 2024 09:18:58 o? Admin
????????? 12 avgust 2025 08:28:49 ?? ?????????? ???????